

V ekumenickém řeholním společenství na břehu Neuchâtelského jezera ve Švýcarsku dnes žije také jedna Češka - sestra Dana Krupová.

Proč Světová rada církví pozvala k přípravě textů pro letošní Týden modliteb za jednotu křesťanů právě vaši komunitu?

Jejím přáním bylo položit důraz na modlitbu, jak ji žijeme v naší kontemplativní komunitě. Základem víry je osobní vztah s Bohem a každý věřící prochází různými etapami. Život modlitby začíná Božím zavoláním a postupně se prohlubuje a zraje. Boží přítomnost ve mně proměňuje můj pohled na svět, na ty, kteří mě obklopují. Ovoce, které tento vztah přináší, je pak snaha o smíření, mé úsilí o život v pokoji s každou lidskou bytostí na této planetě. Hluboký respekt a postoj pokory se rozšiřuje a objímá stvoření - dílo lásky našeho společného Stvořitele.

Dalším z důvodů byla historie naší komunity. První sestry z Grandchamp velice dobře znaly P. Paula Couturiera, jednoho ze zakladatelů tradice Týdne modliteb za jednotu křesťanů, a udržovaly s ním čilou korespondenci. Jeho myšlenky o jednotě křesťanů rezonovaly s jejich povoláním smíření.

Jak jste se ujaly motta tohoto Týdne modliteb za jednotu křesťanů: „Zůstaňte v mé lásce, a ponesejte hojné ovoce“?

Bůh si vybral za svůj příbytek srdce každého z nás, přebývá v každém svém stvoření. Platí to, i když na to občas zapomeneme, i když v to někteří lidé nevěří nebo si to nepřipouští. Abychom setrvali v Boží lásce v našem všedním každodenním životě a nechali projevit jeho přítomnost v našich srdcích, je třeba pěstovat a kultivovat náš život modlitby. Je to prostor daleko přesahující konkrétní momenty našich přímluv či nedělních bohoslužeb, jakkoli jsou pro nás nezbytné a nenahraditelné. Znamená znovu a znovu se během dne zastavovat nad Božím slovem, „přežvykovat“ je a sdílet celým svým postojem k životu. Můžeme se naučit každé poledne recitovat Ježíšova blahoslavenství (Mt 5,3-12) nebo před spaním rekapitulovat prožitý den a vybrat tři konkrétní věci či události, za něž jsme Bohu vděční. To vše nám pomůže vědomě žít pod Božím láskyplným pohledem.

V každém okamžiku, v každé situaci se můžeme cítit milovaní. Tato jistota pak přinese ovoce v podobě naší vlastní lásky k nám samým, k manželce/manželovi, k dětem a otevře možnost přijetí mé sestry, mého bratra, neznámého cizince, člověka v nesnázích, bezdomovce. Naučí nás žít pod jednou střechou, žít v pokoji na této planetě, kterou nám náš Stvořitel svěřil.

Co dnes rozděluje křesťany především a jak to můžeme scelit?

Za nejhlubší rozkol mezi křesťany považují nemožnost sejít se společně u stolu Páně k přijímání Těla a krve Kristovy. Daru, který Ježíš věnoval nám všem. Nerespektování jeho posledního přání jednoty mezi učedníky všech časů znamená, že jej zarmucujeme znovu a

Modlitby za jednotu podle komunity v Grandchamp

znovu. Postoupit na této cestě smíření můžeme jen vzájemným nasloucháním, snahou pochopit pilíře víry ostatních křesťanů, stát se citlivějšími k projevům, které je mohou zraňovat, naučit se oceňovat krásu jejich tradic, mnohdy tak odlišných od našich vlastních. Jen Ježíš může otevřít dveře našich srdcí a nechat Ducha Svatého přivát trochu svěžesti.

Neměli bychom v tomto rozkolu uvíznout a zanechat aktivit, které je možné vykonávat společně již dnes. Přiblížením se k Bohu se přibližujeme jedni k druhým. Není třeba velké kreativity k vytvoření ekumenických skupin ke čtení Písma, mezidenominačních skupin chval a modliteb, společně bojovat za spravedlnost ve světě. V naší komunitě se říká, že „ekumena se nejlépe dělá při mytí nádobí“. I tam poznáváme, že jsme všichni Božími dětmi, všichni stejně milovanými.

Zdroj: Katolický týdeník 2021/3 (mach, sch)

Foto: grandchamp.org

Texty modlitieb v slovenčine, ktoré pripravili sestry, nájdete v pdf formáte [TU](#).

The post [Modlitby za jednotu podle komunity v Grandchamp](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky [zasvatenyzivot.sk](#).)